

מ"ת 23794/07/20 - מדינת ישראל נגד טוני קדיס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 23794-07-20 מדינת ישראל נ' קדיס (עציר)

לפני כבוד השופטת שלומית בן יצחק
המבקשת:

מדינת ישראל

נגד

טוני קדיס (עציר)

המשיב:

החלטה

לפני בקשה לעיון מחדש בתנאי שחרורו של המשיב, כמו גם לחילוט ערבויות, נוכח הפרת תנאי השחרור שנקבעו ביום 19.7.2020, בזיקה לכתב אישום שהוגש כנגדו, שעניינו עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק וריבוי עבירות איומים.

רקע ותמצית טענות הצדדים

כתב האישום, הליכי המעצר והבקשה לעיון החוזר בתנאי השחרור

1. כנגד המשיב הוגש ביום 12.7.2020 **כתב אישום** המייחס לו, במהלך התקופה שבין 29.5.2020 ל-3.7.2020, שליחת 48 פניות (אע"פ, כי אחת מהן, הממוקמת בין פניות לא' ו-לב', אינה ממוספרת), לרשמת בית המשפט העליון (להלן: "המתלוננת"), באמצעות דואר אלקטרוני, וזאת על רקע החלטתה לדחות בקשת המשיב לפטור מהפקדת ערבון בו חויב לשם המשך טיפול בבקשה לרשות ערעור שהוגשה מטעמו.

2. עם הגשת כתב האישום הוגשה אף **בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים**. בבקשה צוין כי עילת המעצר היא מסוכנות, בעצמה גבוהה, כלפי המתלוננת, וכי היא נגזרת גם מרישומי הפלילי של המתלונן, הכולל הרשעה מחודש מאי 2019, בעבירת איומים, הפרעה לשוטר ותקיפה סתם, ומקיומו של מאסר מותנה לתקופה של שלושה חודשים, שהוטל עליו ולא הרתיעו מהסתבכות נוספת.

3. מעצרו של המשיב הוארך עד החלטה אחרת, ובדין העוקב, ביום 19.7.2020, הורה בית המשפט על שחרורו בתנאים מגבילים, שעיקרם, שהותו במעצר בית מלא, בפיקוח הוריו ואחותו, "שהותירו רושם רציני וכן הבינו לעומק את משמעות הפיקוח" (ראו עמ' 4, ש' 31-32 לפרוטוקול הדיון; ככל שלא יאמר אחרת, ההפניות הן לפרוטוקול הדיון בהליך שבכותרת, ש.ב.), ערבויות כספיות, איסור יצירת קשר עם המתלוננת ואיסור שימוש בטלפון או במחשב.

4. עוד נקבע, כי כעבור חלוף חודש ימים, יוכל המשיב לצאת ממקום מעצר הבית, בפיקוח, למשך שמונה שעות כל יום. אלא שתוך פרק זמן קצר מכך, נעצר המשיב מחדש, בחשד להפרת תנאים, לרבות שליחת פניה נוספת שיועדה למתלוננת והימצאותו במקום מעצר הבית, ללא פיקוח.

5. התיק הובא לפני עוד בשלב הליך המעצר לצרכי החקירה הקשורה להפרת התנאים הנטענת. בהחלטת מיום 14.8.2020 הוריתי על שחרורו של המשיב, וזאת לאחר שלא הוצג מסמך המלמד על הפרת תנאי השחרור, ולאחר שעיון בפניה הנוספת העלה, כי על אף שהיא עוסקת במתלוננת, מוענה זו לנציב תלונות הציבור על השופטים. המדינה לא השלימה עם החלטתי זו ועררה לבית המשפט המחוזי התקבל. בדיון שנערך במסגרת הערר (עמ"י 30453-08-20 (ת"א) **מדינת ישראל נ' קדיס** (14.8.2020)) הוצג מסמך המצביע על כך שאכן, המשיב שהה לבדו בחלופת המעצר, ללא פיקוח, ואף כי נקבע, כי על פניו פניה מסודרת לנציב היא פעולה לגיטימית, הוחלט כי יש מקום להאריך מעצרו של המשיב לתקופה קצרה, לשם השלמת החקירה, וזאת גם על מנת לבדוק האם פנית המשיב עולה כדי הטרדה או איומים.

6. מאז עצור המשיב. יש להדגיש: מדובר בבקשה לעיון חוזר ונכון לעת הזו, לא הוגש כנגד המשיב כתב אישום, חדש או מתוקן, הנוגע לשליחת הפניה הנוספת או להפרת תנאי השחרור לאחר שחרורו ביום 19.7.2020, ונמסר, כי בעניין זה לא נתקבלה החלטה סופית, לכאן או לכאן.

7. לאחר הגשת **הבקשה לעיון חוזר**, מושא החלטתי זו, נערכו בעניין המשיב שלושה דיונים, בפני מותבים שונים.

8. בדיון שהתקיים ביום 18.8.2020 נעתר בית המשפט לבקשת הדחיה מטעם הסנגוריה, וזאת לשם נסיון איתור חלופה אחרת. בהחלטה נקבע, כי קיים צורך באיתור תנאים מגבילים חלופיים ומפקחים שיוכלו לפקח על המשיב (עמ' 7, ש' 14).

9. בדיון שלאחר מכן, ביום 23.8.2020, מסרה באת כוחו של המשיב כי אינה מעוניינת בשליחת המשיב לתסקיר, שהכנתו אורכת כחודש ימים, וביקשה להורות על שחרורו של המשיב, אף ללא פיקוח מלא. בהחלטה נקבע, כי על פי החלטת השחרור המקורית "השחרור אפשרי אך ורק בפיקוח רצוף" וכי בקשת ההגנה להקלה בתנאים "אינה הולמת את נסיבות המקרה" (עמ' 10, ש' 1-2).

10. בדיון שנערך לפני יום 08.09.2020, ציינה באת כוחו של המשיב, כי לשיטתה, למרשה נגרם עיוות דין, וכי לא נשקפת ממנו מסוכנות. בהינתן העובדה כי אין בנמצא מערך פיקוח מלא, "סביב השעון", אף כי אביו של המשיב יוכל לפקח עליו בשעות הערב ובסופי השבוע, הוצע, כי חלף הפיקוח, יוטלו ערבויות כספיות נכבדות. באת כוח המבקשת טענה מנגד כי בהעדר פיקוח הדוק לא ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב, ובהינתן זאת, יש מקום להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

דין והכרעה

11. אין מחלוקת כי חלופת המעצר, שצוינה בהחלטת השחרור כחלופה איכותית ורצינית, אינה יכולה לעמוד עוד, וכדברי הצדדים, מדובר בחלופה ש"קרסה".

12. אך לפני כחודש ימים קבע מותב אחר כי נדרש בעניינו של המשיב פיקוח מתמיד. מאז מעצרו מחדש של המשיב, החלטות שני מותבים שונים בהחלטותיהם כללו עמדות לפיהן, לכל הפחות, נדרש בעניינו פיקוח אנושי הדוק ורציף. אלא שגם כעבור תקופה של כחודש ימים, אין בידי המשיב להציע מערך פיקוח שישמור על צעדיו. כאשר קרובי ומשפחתו אינם מוכנים לערוב למשיב, האם ניתן לקחת את הסיכון בשחרורו בשנית, בתנאים מקלים יותר מהתנאים שנקבעו לפני תקופה קצרה, וכאשר, לבקשתו, שירות המבחן טרם נדרש לעניינו?

13. שקלתי טענות הצדדים ועיינתי בחומרי החקירה; לאחר שקילה כאמור, אני סבורה כי לא ניתן להיעתר לבקשת ההגנה, וקיימת חשיבות ממשית בשימור דרישת הפיקוח במלואה. להלן, יפורטו טעמי.

קיומן של ראיות לכאורה

14. **אשר לשאלת הראיות לכאורה:** זו אינה שנויה במחלוקת, ובהתאם להחלטת קודמי, נקבע קיומן, במידה הנדרשת, לכל המיוחס למשיב. בצד זאת יש לציין, כי נמצא כי יסודות עבירת האיומים, "נמצאים ברף נמוך ואינם מהווים את ליבת המעשים" (ראו עמ' 7, ש' 24-25).

עילות המעצר

15. מקריאת הודעתה של המתלוננת עולה כי הרקע למסרי המשיב, הוא טיפולה בבקשת רשות ערעור שהגיש המשיב על פסק דין בתביעה שהגיש כנגד המחלקה לחקירת שוטרים. מגרסתה עולה כי בקשתו של המשיב נדחתה. מדובר בעשרות הודעות דוא"ל, שנפרשו על תקופה של למעלה מחודש ימים, ועולות כדי הטרדה של ממש, הפוגעת בשלוות נפשו של הנמען, במקרה דנן: גורם שיפוטי שנדרש לעניין המשיב במסגרת מילוי תפקידו. בהקשר זה לא למיותר להפנות לאמור בעמ' 3, ש' 20-21 להודעת המתלוננת.

16. לא ניתן לקבל את טענות ההגנה בדבר אי-קיומה של עילת מעצר הנוגעת למסוכנות המשיב; הן אינן עומדות בהלימה לנתוני התיק ואף סותרות קביעות קודמות בעניין, לרבות כאלו שניתנו על ידי ערכאת הערר.

17. לאחר דיון שנערך במסגרת ההליך הקודם, ציין בית המשפט המחוזי, שקיבל ערר המדינה על שחרור המשיב, את הדברים הבאים: "לא רק שמדובר במספר רב של הודעות שנשלחו, אלא גם תוכן ואופן... מלמד על מסוכנות. יוזכר, כי הודעות אלה הופנו כלפי גורם שיפוטי שדן בעניין של המשיב, נתון אשר יש בו כדי להעצים את המסוכנות". בית המשפט המחוזי אף הפנה להודעת המשיב ממנה עולה כי ידועה לו עיר מגוריה של המתלוננת (עמ' 13925-07-20 (ת"א) **מדינת ישראל נ' קדיס** (7.7.2020)).

18. בנוסף, לחובת המשיב רישום פלילי שהוא קרוב יחסית ורלבנטי מאוד. ביום 27.5.2020 הורשע המשיב בשליחת מסרון מאיים למורה נהיגה אצלו למד. המסרון נשלח בחודש אוקטובר 2017 ולשונו: קשה לי לחכות... אני יודע שהגזמתי בהודעות... אני באמת לחוץ... אם אחרי הפעם הזאת לא תבינו אותי אל תאשימו אחר כך במה שיקרה". קווי הדמיון בין המסר שהועבר למורה הנהיגה, לבין המסרים מושא עניינו אנו, ברורים, אלא שהעניין לא תם בזאת. יומיים לאחר שליחת המסרון ניגש המשיב למגורי המתלונן, שישב במכוניתו והכה אותו בחזקה באגרוף לכתפו. בהמשך הדברים, הזדהה המשיב בשם בדוי בפני שוטר, וניסה לעזוב את המקום.

19. המשיב הורשע, לאחר שמיעת ראיות, ובאותו היום, אף נגזר דינו לעונש שרכיביו פיצוי למתלונן, קנס כספי ושלושה חודשי מאסר "אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע" (ת"פ 3930-04-18 (שלום ת"א) **מדינת ישראל נ' קדיס**, (27.5.2020)). מדובר במאסר מותנה הניתן להפעלה בתיק העיקרי הקשור לתיק שבכותרת, שכן באחת מהעבירות בהן הורשע בעבר, עבירת האיומים, הואשם המשיב אף כעת.

20. הטרדת כל עובד ציבור, העושה מלאכתו, במסרים בלתי-פוסקים, על פני תקופה ממושכת, על מנת להניעו לקבלת עמדת אדם, שלא על פי קריטריונים מקצועיים, היא מעשה חמור, המעיד על העדר גבולות והעדר נורמטיביות, ובעיקר כאשר חלק מאותם המסרים עולה כדי איומים. כפי שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון, לפניה כאמור לגורם

שיפוטי חומרה נוספת (ע"פ 1867/01 מיארה ואח' נגד מדינת ישראל, פסקה 8 (20.5.2001)):

"...בית-המשפט, ברגיל, אינו מצוי בעימות עם מי מהצדדים. הוא המכריע במחלוקות ואינו שותף להן.... אמת, איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו. הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי-המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על-ידי בעל-דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על-ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית..."

ראו גם בש"פ 8386/17 אביטן נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (13.11.2017) וע"פ (מרכז) 27347-08-10 פניקו נ' מדינת ישראל (14.2.2011).

21. עיינתי בהודעות הדואר האלקטרוני מושא כתב האישום. עולה מהן כי המשיב פעל על מנת לשכנע את המתלוננת "לתקן את התיק", שהוא, לשיטתו, תיק "מדינתי" וחשוב. בין היתר, בפניותיו, הרבות והתכופות, מוזכר לא אחת הרשם הבכיר שדן בתביעתו (כך כתב, למשל, למתלוננת: "לא רוצה שתפגעי כמו מה שיקרה בקרוב" לאותו הרשם, "שיוסר מהמדינה", פניה א'), והמשיב ציין, מספר פעמים, כי נציב קבילות השופטים מעורב בעניין ועבודתה של המתלוננת "בסכנה" (פסקה לח').

22. להלן יובאו מספר דוגמאות, בלתי ממצות, שהופנו, במשך תקופה, למתלוננת. בין היתר כתב המשיב: "בקטע טוב, כי לא רוצה שתפגעי" (פניה ב'); "אם את מחליטה לא לנהל את התיק ולהשאיר אותו פתוח כל שופט על אחריותו" (פניה י'); "אם התביעה תמחק יסתכלו עלייך רע שנים על גבי שנים" (פניה טו'); "ניפגש אני את רשם שלום ועוד שופט שלום שמגיע לך עוד תיק ממנו בעתיד ברחוב כולנו אסור לך לגעת בתיק שלי אם את לא מחבבת אותי... מה שיקרה לכולכם יקרה אתם לא יודעים לקחת אחריות על עצמכם הכל מועבר ללשכת שר המשפטים למבקר המדינה... את דוחה את תיק מח"ש? מי עושה דבר כזה רק כי את שופטת כאילו? כולנו נפגש ברחוב הזמן של ההסרות מתחיל" (פניה יח'); "אני לא צוחק מה פשר הדחיה הזו איתך תיק מדינתי יכולים להפיל את כל האחריות עלייך" (פניה כ'); "את תהיי אחראית על השם שלך... אני אומר לך מול לשכת שר המשפטים עצמו... אולי יקרה על זה משהו לך תדעי" (פניה כג'); "אני ממליץ לא להמשיך בדחיות לא מאיים לא כלום את אחראית על ההחלטות שלך" (פניה כד'); "אני לא רוצה לקחת אחריות מה יקרה בעתיד" (פניה כז'); "רוצה להמשיך לדחות לא טוב אלייך אני אמורה מעכשיו ושלא אחרי זה יקרה משהו תאשימו אותי" (פניה כט'); "התיק הזה כמו פצצה מתקתקת תיק מאוד מסוכן מדינתית על רשמים ושופטים" (פניה לו'); "תמשיכי לדחות עוד תיק ככה תבטיחי לעצמך שתוסרי מהעבודה" (פניה לא'); "הדחיה בתיק מח"ש יכולה לסכן את העבודה שלך אל תגידי שלא אמרתי לך זאת (פניה לח') מלא שופטים... נעלמים בהפתעה מהחדרים מבלי שאף אחד ידע בתקשורת" (פניה מג'); "מי שידחה לי תיקים שיחכה בתור של ההסרה מהנציבות של השופטים לא אכפת לי שידחו בכלל אני לא הייתי לוקח סיכון על עצמי ודוחה... מסוכן גם בגלגול השלישי כאילו לדחות". ועוד. כאמור לעיל, מדובר ב-48 הודעות דוא"ל.

23. המשיב ציין בהודעותיו במטרה כי רק רצה "לתקן את התיק" והיה "לחוץ", טען, כי המסרים אינם כוללים איומים ("תראה לי איום אחד") וכי פרטי המתלוננת, ידועים לו מרשתות חברתיות, וכי היא יכולה לתבוע אותו או לחסום אותו: "זה לא פלילי". אלא שבאותה הנשימה כמעט, ציין המשיב, שם, כי בפניותיו למתלוננת התכוון כי "העבודה שלה יכולה להיפגע, לא בגוף" ו-"אם מישהו חושב שהעבודה שלו יכולה להיפגע הוא יזהר יותר"; "אני לא מפחיד אותה שאני אפגע בה אישית אלא מפחיד אותה שהיא יכולה להפסיד את העבודה"; "אני מזהיר אותה, לא מאיים עליה". נדמה כי הדברים מדברים בעד עצמם.

24. סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מציין: "המאיים על אדם בכל דרך שהיא בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו, שלו או של אדם אחר, בכוונה להפחיד את האדם או להקניטו, דינו - מאסר שלוש שנים". בחינת התקיימות יסודות העבירה, תעשה, כידוע, באמצעות הרכבת "משקפיים אובייקטיביים" (ע"פ 5498/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 6.4.2011). אף אם תתקבל עמדת המשיב, לפיה לא התכוון לפגיעה בגופה של

המתלוננת, הרי שעבירת האיומים חלה גם בנוגע לפגיעה בשמו הטוב של אדם או בפרנסתו, שני עניינים שעלו, בהרחבה, בהודעות שנשלחו למתלוננת. אציין עוד, כי חומרה נוספת קיימת בעובדה כי עולה בבירור מדברי המשיב בחקירותיו, כי המסרים הופנו, בכוונת מכוון, למתלוננת על מנת לשכנעה לקבל עמדתו ולפסוק באופן הרצוי לו.

25. עם זאת, כפי שצוין לעיל, נקבע בהחלטת השחרור, על אף קביעתה של תשתית ראיתית לכאורית בנוגע לעבירת האיומים, לב הענין נעוץ בהטרדת המתלוננת.

חלופת המעצר

26. על בית המשפט, תמיד, להידרש לשאלה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר "בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה" (סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים, תשנ"ו-1996). כעת, בניגוד לעבר, אין ביכולת המשיב להציע מערך פיקוח מקיף. האם ניתן להותיר את המשיב במעצר בית ללא פיקוח אנושי מלא ורציף?

27. אעיר תחילה, בזהירות הנדרשת, שכן חומר החקירה הנוגע לשהותו של המשיב בחלופת המעצר לא הובא לעיוני, ואף לא הוצג לסנגוריה, כי על-פניו לא המשיב, לא מפקחיו, הודיעו מלכתחילה, טרם מעצרו מחדש, על כך שהתנאים אינם מקומיים כלשונם. הדבר מעורר קושי רב ומהותי. הנסיבות שהובילו את המפקחות להימנע מלהציע עצמן פעם נוספת, אינן כאמור בידיעתי, אך ממכתב האחות, שהוגש לתיק בית המשפט, גם בשמו של האב, צוין כי אינה מסוגלת עוד לפקח על המשיב, "עקב השתלשלות העניינים".

28. מספר נתונים פועלים לזכות המשיב. מדינת ישראל מצויה כעת בעיצומו של גל שני, חריף מאוד, של התפרצות מגיפת הקורונה. בניגוד לעבר - בשלב הנוכחי לא עלה בידי שב"ס למנוע התפשטות המגיפה בין כתליו. לעניין זה משמעות לא מבוטלת. המשיב אדם צעיר, הנתון במעצר מזה חודש ימים, ואף כי בחלקו הראשון של ההליך היה עצור, מדובר היה בתקופה קצרה משמעותית מזו הנוכחית. ניכר, כי מעצר זה קשה עבור המשיב.

29. נתתי דעתי לכל האמור בפסקה שלעיל, ולדברים משקל של ממש. אלא שמידת האמון שניתן לתת במשיב, מועטה. קווי אישיותו מסתמנים כבעייתיים. אלה באו לידי ביטוי במעשים המיוחסים לו לכאורה, וניתן היה להבחין בהם בנקל במהלך הדיונים בעניינו. מהודעותיו עולה העדר תובנה, כמעט מוחלט, לפסול שבהתנהלותו, וההתרשמות היא כי לא הצליח להפנים כי המטרה - קידם התוצאה המשפטית הרצויה עבורו - אינה מקדשת את האמצעים בהם נקט. לא ניתן להימנע אפוא מהמסקנה כי קיים סיכון ממשי שישוב על התנהלות זו. לא למיותר לציין, כי הליך שיפוטי, שהסתיים לא לפני זמן רב, לא הוביל להרתעתו; גם קיומו של מאסר מותנה לא פעל פעולתו. זאת ועוד: כאמור, הרושם הוא כי אישיותו של המשיב מורכבת, מאוד. הגורם המקצועי, לא נתן דעתו, ולו בשלב זה, להשלכות האפשריות של מורכבות זו על הצפי לקיום תנאי השחרור.

30. מדובר אכן במסרים מילוליים, שנקבע כי האיום הטמון בהם "בליבת החומרה", אלא שיש ליתן משקל רב לעולה מתיקו הקודם של המשיב. בעבר הוכח כי המשיב את קו הגבול בין פניה בכתב, מרחוק, לבין גישה יזומה למקום מגורי המתלונן, ואף הכאתו, ממילים - למעשים; מאלמות שבעל-פה לאלמות פיזית. נדרש מנגנון חיצוני ומתווה משמעותי, שאינו נסמך על אמון שלא ניתן לתת במשיב לעת הזו, שימנע ממנו לחצות קו גבול זה פעם נוספת.

31. מכל האמור לעיל, ועל רקע החלטות קודמות שניתנו בעניין המשיב, ופורטו לעיל, אני סבורה כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב, מבלי שיעמוד לצדו אדם שיפקח על הלכותיו, אדם המודע לגורמי הסיכון ויוכל להציב לו גבולות מתאימים, או למצער, יידע מידית את גורמי האכיפה על כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור.

32. בדוחק, ואולי אף לפני משורת הדין, גם נוכח נסיבות החירום השוררות כעת בישראל, הכף נוטה לכלל החלטת שחרור, גם בפיקוח אדם אחד, אף אם אדם זה היה חלק ממערך הפיקוח הקודם, שכשל בתפקידו, תוך עיבוי התנאים הכספיים. עדיין, שימור הפיקוח לאורך כל שעות היממה הוא הכרחי ונדרש.

33. יתכן והעובדה כי ככל הנראה, בקרוב מאוד, תוגבל תנועתם של כלל אזרחי המדינה, בשל סגר כללי שיוכרז, יש בה על מנת לשנות ממצב הדברים, ולהביא לפניות רבה יותר של אביו של המשיב, או של מפקח אחר, לביצוע משימת הפיקוח. לעת הזו, גם לאור החלטות קודמי, לא ניתן להורות על שחרור המשיב, מבלי שיהא תחת עין פקוחה, ואף דרוכה, באופן רציף.

שאלת חילוט הערבויות

34. איש מהצדדים לא ביקש להוסיף ולטעון בעניין זה. עם זאת, על מנת לקבל החלטה מושכלת התואמת את נתוני העניין, ראוי לבחון את חומר החקירה הנוגע להתנהלות המשיב לאחר שחרורו, לרבות גרסאות מפקחיו. זה, כאמור לעיל, טרם הובא לעיוני, ובנסיבות אלו, מצאתי לנכון לא להכריע בבקשה בשלב הנוכחי. מובהר, למען הסר ספק, כי לאחר שהמבקשת תודיע כי נתקבלה החלטה סופית בעניין התיק הנוסף, כך שיתאפשר לבאת כוח המשיב, ולמותב זה, לעיין בתיק, ניתן יהיה להידרש למבוקש.

35. המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים. המשך הדיון - מחר.

ניתנה היום, כ"ד אלול תש"פ, 13 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.